

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

- 14452** *Reial decret 1558/2012, de 15 de novembre, pel qual s'adapten les normes de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, a la normativa comunitària i internacional en matèria d'assistència mútua, s'estableixen obligacions d'informació sobre béns i drets situats a l'estranger, i es modifica el Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre.*

PREÀMBUL

I

L'11 de març de 2011 es va publicar en el Diari Oficial de la Unió Europea la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, dirigida a donar un nou impuls a l'assistència entre les administracions tributàries dels estats membres i configurada com un instrument per superar els efectes negatius de la creixent internacionalització dels mercats. La nova Directiva reforça la cooperació, especialment en l'intercanvi d'informació necessària per a la liquidació dels tributs.

Amb la finalitat fonamental de complir amb el mandat de transposició, s'adopta aquest Reial decret; aquesta transposició no exigeix cap modificació de rang legal, atès que la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en la redacció que en fa el Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, ja va incorporar els aspectes substantius en aquesta matèria que exigien la seva regulació en llei.

Aquesta modificació legal es va aprovar amb l'objecte de transposar la Directiva 2010/24/UE del Consell, de 16 de març de 2010, sobre l'assistència mútua en matèria de cobrament dels crèdits corresponents a determinats impostos, drets i altres mesures. La transposició va tenir en compte l'existència d'altres normes de caràcter internacional que regulen l'assistència entre estats o amb entitats internacionals o supranacionals en l'àmbit tributari. D'aquesta forma, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, dona cobertura a tots els tipus d'actuacions d'assistència que l'Administració tributària espanyola pugui sol·licitar o hagi de prestar a altres estats o entitats internacionals o supranacionals, i inclou les derivades de la Directiva 2011/16/UE.

De conformitat amb això, el text d'aquest Reial decret, encara que, com s'ha indicat més amunt, està destinat essencialment a transposar la Directiva 2011/16/UE, ha seguit idèntica línia de desplegament, preveient actuacions d'assistència mútua derivades d'altres normes internacionals en la matèria.

És necessari destacar, a més, que mitjançant aquest Reial decret no només es porta a terme la transposició de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, sinó que, a més, s'efectua el desplegament reglamentari dels preceptes legals relatius a l'assistència mútua, incorporats al seu moment a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que així ho necessiten, ja que les actuacions d'assistència que l'Administració tributària espanyola realitzi en virtut de la normativa internacional s'han configurat en aquesta llei com a aplicació dels tributs i, consegüentment, els són aplicables els procediments que s'estableixen en aquesta i en els seus reglaments de desplegament, amb una sèrie d'especialitats legalment establertes. Aquestes especialitats exigeixen, com s'ha indicat, en determinats casos, el corresponent desplegament reglamentari, objecte del present text normatiu.

D'altra banda, com s'ha assenyalat amb anterioritat, si bé la finalitat fonamental del Reial decret és materialitzar la transposició ja esmentada, la norma també incorpora modificacions en matèria d'obligacions d'informació, lligades a l'àmbit internacional, per tal com es refereixen a la informació que han de subministrar els obligats tributaris en relació amb determinats béns o drets situats a l'estranger.

Finalment, mitjançant aquest Reial decret es modifica el Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre, per superar determinades dificultats sorgides en l'execució dels acords internacionals assolits en els esmentats procediments.

II

En primer lloc, s'introdueixen diverses modificacions en el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol:

En la gestió recaptadora dels deutes de titularitat estrangera, tècnicament no existeix un període voluntari o executiu de pagament, per la qual cosa s'estableix que l'esmentada gestió s'efectua d'acord amb la normativa sobre assistència mútua.

De conformitat amb la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'atribueix a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la competència per formular peticions d'assistència mútua a altres estats o entitats internacionals o supranacionals.

A més d'això, s'estableixen les normes que són aplicables en el càlcul dels interessos de demora que meriten els crèdits de titularitat estrangera, i es fa referència, d'altra banda, a les causes addicionals de suspensió dels procediments de recaptació tramitats a instància d'un altre estat o entitat internacional o supranacional, així com de terminació dels esmentats procediments.

III

En segon lloc, es modifica el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Entre les modificacions introduïdes cal destacar les següents:

En primer terme, es reconeix expressament que l'origen de les actuacions d'obtenció d'informació pot trobar-se en peticions d'assistència formulades per altres estats o entitats internacionals o supranacionals.

En relació amb les noves obligacions d'informació a les quals s'ha fet referència més amunt, no vinculades amb la transposició que es produeix a través del Reial decret, aquestes tenen per finalitat conèixer els comptes que els obligats tributaris tinguin oberts a l'estranger en entitats dedicades al tràfic bancari o creditici, així com sobre determinats béns o drets explicitats en la norma, també dipositats, situats o gestionats a l'estranger, incloent-se informació sobre béns immobles i drets sobre aquests.

Es fa una remissió a les normes d'organització específiques als efectes de determinar l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en relació amb els obligats en virtut de la normativa sobre assistència mútua.

Se suprimeix el precepte reglamentari regulador de l'assistència mútua ja que el seu contingut s'ha inclòs en diversos preceptes legals relatius a l'esmentada assistència.

Com a conseqüència de la possible utilització d'informació obtinguda en el marc de l'assistència mútua, cal introduir una nova causa d'interrupció justificada dels procediments d'aplicació dels tributs, aplicable únicament en aquells supòsits en els quals s'hagi obtingut amb anterioritat informació d'un altre Estat o entitat internacional o supranacional respecte de la qual es necessiti informació complementària posterior a requerir a l'esmentat Estat o entitat.

Es crea un nou títol regulador d'aspectes específics de les actuacions derivades de l'assistència mútua respecte dels quals es desitja destacar la seva aplicació exclusiva en

aquest àmbit, en el qual s'inclouen una sèrie de disposicions que, sent necessàries per transposar la Directiva 2011/16/UE, s'han establert, com ja s'ha assenyalat, amb l'objecte de donar cobertura als diferents àmbits de l'assistència mútua, sigui quina sigui la norma internacional de la qual derivi l'actuació administrativa.

El nou títol es divideix en dos capítols, el primer dels quals conté diverses disposicions de caràcter introductorí relatives a les diferents finalitats que pot tenir l'assistència mútua i a l'atribució de les funcions en aquest àmbit.

Al seu torn, per donar seguretat jurídica a l'autoritat requerida i major agilitat al procés d'assistència mútua, i llevat que la normativa reguladora de l'assistència mútua estableixi una altra cosa, s'atorga vàlidesa i eficàcia plena a les sol·licituds d'assistència rebudes de conformitat amb l'esmentada normativa, sense necessitat que siguin reconegudes o substituïdes a Espanya.

El segon capítol estableix una sèrie de disposicions comunes a l'aplicació dels tributs derivada de tots els vessants de l'assistència mútua, és a dir, l'intercanvi d'informació per liquidar tributs, l'assistència en la recaptació de crèdits i, en general, qualsevol altra finalitat que eventualment s'estableixi en la normativa internacional sobre assistència.

Aquest capítol es divideix, al seu torn, en dues seccions:

La primera secció conté disposicions relatives a l'intercanvi d'informació en el marc de l'assistència mútua, i estableix, d'una banda, les diferents modalitats de subministrament d'informació a altres estats o entitats internacionals o supranacionals recollides en les diferents normatives sobre assistència mútua, i, d'una altra, incorpora la possibilitat de no subministrar documentació original en el compliment de l'assistència.

Al seu torn, es desplega el procediment de cessió de dades subministrades per un altre Estat o entitat internacional o supranacional en el marc de l'assistència mútua.

La secció segona regula les relacions internes de col·laboració entre diferents òrgans administratius de la mateixa o de diferents administracions, que necessàriament s'han de produir per poder donar compliment a la normativa sobre assistència, atenent les diverses modalitats d'assistència.

IV

Per finalitzar, un cop vistes les dificultats sorgides en l'execució dels acords assolits en el si de procediments amistosos, es modifica el Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre.

Es clarifica la forma en la qual s'han d'aplicar els esmentats acords, i s'estableix que aquests s'han d'executar mitjançant una liquidació per període impositiu objecte del procediment. No obstant això, s'incorpora la possibilitat de dictar un únic acte en el qual s'incloguin totes les liquidacions derivades del procediment amistós, i s'estableix que la normativa que s'ha de tenir en compte a tots els efectes és la vigent en els períodes o en el moment de la meritació als quals es refereix el procediment amistós.

En els casos en què ja hi hagués una liquidació administrativa prèvia, supòsits en els quals el procediment amistós té el seu origen en una actuació de l'administració espanyola, s'ha de procedir a la corresponent modificació o, si s'escau, anul·lació d'aquesta liquidació.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 15 de novembre de 2012,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Concepte de gestió recaptadora.*

La gestió recaptadora de la hisenda pública consisteix en l'exercici de la funció administrativa que condueix al cobrament dels deutes i sancions tributaris i altres recursos de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

Als efectes d'aquest Reglament, tots els crèdits de naturalesa pública a què es refereix aquest article es denominen deutes. Es consideren obligats al pagament les persones o entitats a les quals la hisenda pública exigeix l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

La gestió recaptadora es pot fer en període voluntari o en període executiu. El cobrament en període executiu dels recursos als quals es refereix el paràgraf anterior s'efectua pel procediment de constreyniment que regulen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest Reglament.

La gestió recaptadora també pot consistir en el desplegament d'actuacions recaptadores i de col·laboració en aquest àmbit conforme a la normativa d'assistència mútua a la qual es refereix l'article 1.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«3. De conformitat amb l'article 5.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la gestió recaptadora a la qual es refereix l'últim paràgraf de l'article 2 que ha de fer l'Estat espanyol a favor d'altres estats o d'altres entitats internacionals o supranacionals, en el marc de l'assistència mútua, la porta a terme l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Així mateix, correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la realització de les peticions d'assistència mútua a altres estats, o a altres entitats internacionals o supranacionals.»

Tres. S'introdueix un nou article 72 bis, amb la redacció següent:

«Article 72 bis. *Càlcul dels interessos de demora en l'àmbit de l'assistència mútua.*

Les quantitats degudes de titularitat d'altres estats o d'altres entitats internacionals i supranacionals, l'actuació recaptadora dels quals es realitzi en el marc de l'assistència mútua, meriten interès de demora d'acord amb l'article 26.2.e) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

El càlcul d'interessos s'ha de fer, segons els casos, de la manera següent:

a) Quan es produeixi el pagament del deute una vegada finalitzat el termini que estableix l'article 62.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la liquidació dels interessos meritats s'ha de practicar posteriorment, seguint per a la seva tramitació i recaptació el procediment establert amb caràcter general per a les liquidacions practicades per l'Administració.

b) En el supòsit al qual es refereix el paràgraf a), l'òrgan de recaptació competent, quan les necessitats del servei ho aconsellin, pot liquidar i exigir els interessos en el moment del pagament del deute.

c) En cas d'execució de béns embargats o de garanties, s'ha de practicar la liquidació d'interessos de demora en aplicar el líquid obtingut a la cancel·lació del deute, si aquell és superior.

d) Si s'embarguen diners en efectiu o en comptes o crèdits, es poden liquidar i retenir els interessos de demora en el moment de l'embargament si l'import disponible és superior al deute el cobrament del qual es persegueix.»

Quatre. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 73, amb la redacció següent:

«3. La suspensió del procediment de recaptació seguit en l'àmbit de l'assistència mútua es regeix pel que disposen els apartats anteriors i l'article 177 *terdecies* de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Cinc. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 116, amb la redacció següent:

«4. Quan el procediment de recaptació es desplegui en el marc de l'assistència mútua, el procediment podrà acabar, a més, per la modificació o retirada de la sol·licitud de l'esmentada assistència.»

Sis. Se suprimeix la disposició addicional tercera.

Article segon. *Modificació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol:

U. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 30, que queden redactats de la manera següent:

«2. Els obligats tributaris que realitzin activitats econòmiques, així com els que satisfacin rendes o rendiments subjectes a retenció o ingrés a compte, mitjancin o intervinguin en operacions econòmiques, professionals o financeres, han de subministrar informació de caràcter general en els termes que estableixin la normativa específica, la normativa sobre assistència mútua i aquest capítol.

En l'àmbit de competències de l'Estat, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'aprovar els models de declaració que, a aquest efecte, s'han de presentar, el lloc i el termini de presentació i els supòsits i condicions en què l'obligació s'ha de complir mitjançant suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.»

«3. El compliment de l'obligació d'informació també pot consistir en la contestació a requeriments individualitzats relatius a dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, encara que no hi hagi obligació d'haver-los subministrat amb caràcter general a l'Administració tributària mitjançant les corresponents declaracions. En aquests casos, la informació requerida l'han d'aportar els obligats tributaris en la forma i els terminis que s'estableixin en el requeriment mateix, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament. Les actuacions d'obtenció d'informació es poden desplegar directament en els locals, oficines o domicili de la persona o entitat en poder de les quals es trobin les dades corresponents o mitjançant requeriments perquè aquestes dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària siguin remesos o aportats a l'Administració tributària.

Les actuacions d'obtenció d'informació es poden fer per iniciativa pròpia de l'òrgan administratiu actuant, a sol·licitud d'altres òrgans administratius o jurisdiccionals en els supòsits de col·laboració establerts legalment, o a petició d'altres estats o entitats internacionals o supranacionals en el marc de l'assistència mútua.

Els requeriments individualitzats d'obtenció d'informació respecte de tercers es poden fer en el curs d'un procediment d'aplicació dels tributs o ser independents

d'aquest. Els requeriments relacionats amb el compliment de les obligacions tributàries pròpies de la persona o entitat requerida no suposen, en cap cas, l'inici d'un procediment de comprovació o investigació.»

Dos. S'introdueix un nou article 42 bis, amb la redacció següent:

«Article 42 bis. *Obligació d'informar sobre comptes en entitats financeres situades a l'estranger.*

1. Les persones físiques i jurídiques residents en territori espanyol, els establiments permanents en l'esmentat territori de persones o entitats no residents i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estan obligats a presentar una declaració informativa anual referent a la totalitat dels comptes de la seva titularitat, o en els quals figurin com a representants, autoritzats o beneficiaris, o sobre els quals tinguin poders de disposició, o dels quals siguin titulars reals de conformitat amb el que assenyala el paràgraf següent, que estiguin situats a l'estranger, oberts en entitats que es dediquin al tràfic bancari o creditici, a 31 de desembre de cada any.

L'esmentada obligació també s'estén als qui hagin estat titulars, representants, autoritzats o beneficiaris dels esmentats comptes, o hagin tingut poders de disposició sobre aquests, o hagin estat titulars reals en qualsevol moment de l'any al qual es refereixi la declaració.

A aquests efectes, s'entén per titular real qui tingui aquesta consideració d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril de 2010, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, respecte de comptes a nom de les persones o instruments a què es refereix l'esmentat apartat 2, quan aquests tinguin la seva residència o es trobin constituïts a l'estranger.

2. La informació a subministrar a l'Administració tributària ha de comprendre:

- a) La raó social o denominació completa de l'entitat bancària o de crèdit i el seu domicili.
- b) La identificació completa dels comptes.
- c) La data d'obertura o cancel·lació, o, si s'escau, les dates de concessió i revocació de l'autorització.
- d) Els saldos dels comptes a 31 de desembre i el saldo mitjà corresponent a l'últim trimestre de l'any.

La informació a subministrar s'ha de referir a comptes corrents, d'estalvi, imposicions a termini, comptes de crèdit i qualssevol altres comptes o dipòsits dineraris amb independència de la modalitat o denominació que adoptin, encara que no existeixi retribució.

3. La informació sobre saldos a 31 de desembre i saldo mitjà corresponent a l'últim trimestre ha de ser subministrada per qui tingui la condició de titular, representant, autoritzat o beneficiari o tingui poders de disposició sobre els esmentats comptes o la consideració de titular real en aquesta data.

La resta de titulars, representants, autoritzats, beneficiaris, persones amb poders de disposició o titulars reals han d'indicar el saldo del compte en la data en la qual van deixar de tenir tal condició.

4. L'obligació d'informació prevista en aquest article no és aplicable respecte dels comptes següents:

- a) Aquells dels quals siguin titulars les entitats a què es refereix l'article 9.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.
- b) Aquells dels quals siguin titulars persones jurídiques i altres entitats residents en territori espanyol, així com establiments permanents a Espanya de no

residents, registrats en la seva comptabilitat de forma individualitzada i identificats pel seu número, entitat de crèdit i sucursal en què figurin oberts i país o territori en què es trobin situats.

c) Aquells dels quals siguin titulars les persones físiques residents en territori espanyol que duguin a terme una activitat econòmica i portin la seva comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç, registrats en l'esmentada documentació comptable de forma individualitzada i identificats pel seu número, entitat de crèdit i sucursal en la qual figurin oberts i país o territori en què es trobin situats.

d) Aquells dels quals siguin titulars persones físiques, jurídiques i altres entitats residents en territori espanyol, oberts en establiments a l'estranger d'entitats de crèdit domiciliades a Espanya, que hagin de ser objecte de declaració per les esmentades entitats de conformitat amb el que preveu l'article 37 d'aquest Reglament, sempre que hagin pogut ser declarats de conformitat amb la normativa del país on estigui situat el compte.

e) No hi ha obligació d'informar sobre cap compte quan els saldos a 31 de desembre als quals es refereix l'apartat 2.d) no superin, conjuntament, els 50.000 euros, i la mateixa circumstància concorri en relació amb els saldos mitjans a què es refereix el mateix apartat. En cas de superar-se qualsevol dels esmentats límits conjunts s'ha d'informar sobre tots els comptes.

5. Aquesta obligació s'ha de complir entre l'1 de gener i el 31 de març de l'any següent a aquell al qual es refereixi la informació a subministrar.

La presentació de la declaració en els anys successius només és obligatòria quan qualsevol dels saldos conjunts a què es refereix l'apartat 4.e) hagi experimentat un increment superior a 20.000 euros respecte dels quals van determinar la presentació de l'última declaració.

En tot cas és obligatòria la presentació de la declaració en els supòsits previstos en l'últim paràgraf de l'apartat 3 respecte dels comptes als quals aquest es refereix.

Mitjançant una ordre ministerial s'ha d'aprovar el corresponent model de declaració.

6. Als efectes del que disposa la disposició addicional divuitena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueixen diferents conjunts de dades les informacions a què es refereixen els apartats 2.a) i 2.b) anteriors, per a cada entitat i compte.

A aquests mateixos efectes, té la consideració de dada cada una de les dates i saldos als quals es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 2 així com el saldo a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 3, per a cada compte.»

Tres. S'introdueix un nou article 42 ter, amb la redacció següent:

«Article 42 ter. Obligació d'informació sobre valors, drets, assegurances i rendes dipositades, gestionades o obtingudes a l'estranger.

1. Les persones físiques i jurídiques residents en territori espanyol, els establiments permanents en l'esmentat territori de persones o entitats no residents i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han de subministrar a l'Administració tributària, mitjançant la presentació d'una declaració anual, informació respecte dels següents béns i drets situats a l'estranger dels quals siguin titulars o respecte dels quals tinguin la consideració de titular real de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril de 2010, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, a 31 de desembre de cada any:

i) Els valors o drets representatius de la participació en qualsevol tipus d'entitat jurídica.

- ii) Els valors representatius de la cessió a tercers de capitals propis.
- iii) Els valors aportats per a la seva gestió o administració a qualsevol instrument jurídic, incloent fideïcomisos i trusts o masses patrimonials que, malgrat no tenir personalitat jurídica, puguin actuar en el tràfic econòmic.

La declaració informativa ha de contenir les dades següents:

a) Raó social o denominació completa de l'entitat jurídica, del tercer cessionari o identificació de l'instrument o relació jurídica, segons correspongui, així com el seu domicili.

b) Saldo a 31 de desembre de cada any dels valors i drets representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats jurídiques.

La informació ha de comprendre el número i la classe d'accions i participacions de les quals se sigui titular, així com el seu valor.

c) Saldo a 31 de desembre dels valors representatius de la cessió a tercers de capitals propis.

La informació ha de comprendre el número i la classe de valors dels quals se sigui titular, així com el seu valor.

d) Saldo a 31 de desembre dels valors aportats a l'instrument jurídic corresponent.

La informació ha de comprendre el número i la classe de valors aportats, així com el seu valor.

L'obligació d'informació regulada en aquest apartat també s'estén a qualsevol obligat tributari que hagi estat titular o titular real dels valors i drets als quals es refereixen els paràgrafs b), c) i d) anteriors en qualsevol moment de l'any al qual es refereixi la declaració i que hagi perdut l'esmentada condició a 31 de desembre d'aquest any. En aquests supòsits, la informació a subministrar és la corresponent a la data en la qual l'esmentada extinció es va produir.

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat anterior han de subministrar a l'Administració tributària informació, mitjançant la presentació d'una declaració anual, de les accions i participacions en el capital social o fons patrimonial d'institucions d'inversió col·lectiva situades a l'estranger de les quals siguin titulars o respecte de les quals tinguin la consideració de titular real de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril de 2010, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

La informació ha de comprendre la raó social o denominació completa de la institució d'inversió col·lectiva i el seu domicili, així com el número i la classe d'accions i participacions i, si s'escau, compartiment al qual pertanyin, així com el seu valor liquidatiu a 31 de desembre.

L'obligació d'informació regulada en aquest apartat 2 s'estén a qualsevol obligat tributari que hagi estat titular o titular real de les accions i participacions en qualsevol moment de l'any al qual es refereixi la declaració i que hagi perdut l'esmentada condició a 31 de desembre d'aquest any. En aquests supòsits, la informació a subministrar és la corresponent a la data en la qual l'esmentada extinció es va produir.

3. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat primer d'aquest article han de subministrar a l'Administració tributària informació mitjançant una declaració anual sobre:

a) Les assegurances de vida o invalidesa dels quals resultin prenedors a 31 de desembre de cada any quan l'entitat asseguradora es trobi situada a l'estranger, amb indicació del seu valor de rescat en l'esmentada data.

b) Les rendes temporals o vitalícies de les quals siguin beneficiaris a 31 de desembre, com a conseqüència del lliurament d'un capital en diners, de drets de

contingut econòmic o de béns mobles o immobles, a entitats situades a l'estranger, amb indicació del seu valor de capitalització a l'esmentada data.

En els casos assenyalats en els paràgrafs a) i b) anteriors, s'ha d'identificar l'entitat asseguradora indicant la raó social o denominació completa i el seu domicili.

4. L'obligació d'informació prevista en aquest article no resulta exigible en els següents supòsits:

a) Quan l'obligat tributari sigui una de les entitats a què es refereix l'article 9.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat, pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) Quan l'obligat tributari sigui una persona jurídica o entitat resident en territori espanyol o quan sigui un establiment permanent a Espanya de no residents, que tinguin registrats en la seva comptabilitat de forma individualitzada els valors, drets, assegurances i rendes a què es refereix aquest article.

c) Quan els valors als quals es refereixen cada un dels apartats 1.b), 1.c) i 1.d), el valor liquidatiu a què es refereix l'apartat 2, el valor de rescat a què es refereix l'apartat 3.a) i el valor de capitalització assenyalat en l'apartat 3.b), no superin, conjuntament, l'import de 50.000 euros. En cas de superar-se l'esmentat límit conjunt s'ha d'informar sobre tots els títols, actius, valors, drets, assegurances o rendes.

5. Aquesta obligació s'ha de complir entre l'1 de gener i el 31 de març de l'any següent a aquell al qual es refereixi la informació a subministrar.

La presentació de la declaració en els anys successius només és obligatòria quan el valor conjunt per a tots els valors previst a l'apartat 4.c) hagi experimentat un increment superior a 20.000 euros respecte del qual va determinar la presentació de l'última declaració.

En tot cas és obligatòria la presentació de la declaració en els supòsits previstos en l'últim paràgraf de l'apartat 1 i en l'últim paràgraf de l'apartat 2, respecte dels valors, drets, accions i participacions respecte dels quals s'hagi extingit la titularitat a 31 de desembre.

Mitjançant una ordre ministerial s'ha d'aprovar el corresponent model de declaració.

6. Les valoracions a què es refereixen els diferents apartats d'aquest article s'han de subministrar calculades conforme a les regles establertes a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

7. Als efectes del que disposa la disposició addicional divuitena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueixen conjunt de dades les relatives a la identificació i domicili de cada una de les entitats jurídiques, tercers cessionaris, instruments o relacions jurídiques, institucions d'inversió col·lectiva i entitats asseguradores a què es refereixen els apartats 1.a), 2 i 3.

A aquests mateixos efectes, té la consideració de dada cada una de les informacions exigides en els apartats anteriors per a cada tipus d'element patrimonial individualitzat d'acord com s'indica a continuació:

- a) En l'apartat 1.b), per cada classe d'acció i participació.
- b) En l'apartat 1.c), per cada classe de valor.
- c) En l'apartat 1.d), per cada classe de valor.
- d) En l'apartat 2, per cada classe d'acció i participació.
- e) En l'apartat 3.a), per cada assegurança de vida.
- f) En l'apartat 3.b), per cada renda temporal o vitalícia.

També té la consideració de dada cada un dels saldos a què es refereixen l'últim paràgraf de l'apartat 1, per cada classe de valor, i l'últim paràgraf de l'apartat 2, per cada classe d'acció i participació.»

Quatre. S'introdueix un nou article 54 bis, amb la redacció següent:

«Article 54 bis. *Obligació d'informar sobre béns immobles i drets sobre béns immobles situats a l'estranger.*

1. Les persones físiques i jurídiques residents en territori espanyol, els establiments permanents en l'esmentat territori de persones o entitats no residents i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estan obligats a presentar una declaració informativa anual referent als béns immobles o a drets sobre béns immobles, situats a l'estranger, dels quals siguin titulars o respecte dels quals tinguin la consideració de titular real de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, a 31 de desembre de cada any.

2. La declaració informativa ha de contenir les dades següents:

- a) Identificació de l'immoble amb especificació, succinta, de la seva tipologia, segons es determini en la corresponent ordre ministerial.
- b) Situació de l'immoble: país o territori en què es trobi situat, localitat, carrer i número.
- c) Data d'adquisició.
- d) Valor d'adquisició.

3. En cas de titularitat de contractes de multipropietat, aprofitament per torns, propietat a temps parcial o fórmules similars, sobre béns immobles situats a l'estranger, a més de la informació assenyalada als paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, s'ha d'indicar la data d'adquisició dels esmentats drets i el seu valor a 31 de desembre segons les regles de valoració que estableix la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

4. En cas de titularitat de drets reals d'ús o gaudi i nua propietat sobre béns immobles situats a l'estranger, a més de la informació assenyalada en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 2, s'ha d'indicar la data d'adquisició de l'esmentada titularitat i el seu valor a 31 de desembre segons les regles de valoració que estableix la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

5. L'obligació d'informació regulada en aquest article també s'estén a qualsevol obligat tributari que hagi estat titular o titular real de l'immoble o dret de conformitat amb el que indica l'apartat 1, en qualsevol moment de l'any al qual es refereixi la declaració i que hagi perdut l'esmentada condició a 31 de desembre d'aquest any. En aquests supòsits, a més de les dades a què es refereix l'apartat 2, la declaració informativa ha d'incorporar el valor de transmissió de l'immoble o dret i la data d'aquesta.

6. L'obligació d'informació prevista en aquest article no és aplicable respecte dels següents immobles o drets sobre béns immobles, situats a l'estranger:

a) Aquells dels quals siguin titulars les entitats a què es refereix l'article 9.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) Aquells dels quals siguin titulars persones jurídiques i altres entitats residents en territori espanyol, així com establiments permanents a Espanya de no residents, registrats en la seva comptabilitat de forma individualitzada i suficientment identificats.

c) Aquells dels quals siguin titulars les persones físiques residents en territori espanyol que duguin a terme una activitat econòmica i portin la seva comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç, registrats en l'esmentada documentació comptable de forma individualitzada i suficientment identificats.

d) No hi ha obligació d'informar sobre cap immoble o dret sobre bé immoble quan els valors a què es refereixen els apartats 2.d), 3 i 4 no superessin,

conjuntament, els 50.000 euros. En cas de superar-se l'esmentat límit conjunt haurà d'informar-se sobre tots els immobles i drets sobre béns immobles.

7. Aquesta obligació s'ha de complir entre l'1 de gener i el 31 de març de l'any següent a aquell al qual es refereixi la informació a subministrar.

La presentació de la declaració en els anys successius només és obligatòria quan el valor conjunt establert en l'apartat 6.d) hagi experimentat un increment superior al 20.000 euros respecte del qual va determinar la presentació de l'última declaració.

En tot cas és obligatòria la presentació de la declaració en els supòsits previstos en l'apartat 5, respecte dels immobles o drets respecte dels quals s'hagi extingit la titularitat a 31 de desembre.

Mitjançant una ordre ministerial s'ha d'aprovar el corresponent model de declaració.

8. Als efectes del que disposa la disposició addicional divuitena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueixen diferents conjunts de dades les informacions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 2, en relació amb cada un dels immobles als quals es refereix l'esmentat apartat i en relació amb cada un dels immobles sobre els quals es constitueixin els drets a què es refereixen els apartats 3 i 4.

A aquests mateixos efectes, tenen la consideració de dada les següents:

a) Cada data i valor a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 2 en relació amb cada un dels immobles.

b) Cada data i valor a què es refereix l'apartat 3, en relació amb cada un dels drets.

c) Cada data i valor a què es refereix l'apartat 4, en relació amb cada un dels drets.

d) Cada data i valor de transmissió a què es refereix l'apartat 5, en relació amb cada un dels immobles.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4 de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«4. En el cas d'obligats tributaris no residents sense establiment permanent a Espanya, és competent l'òrgan de l'Administració tributària en l'àmbit territorial del qual tingui el domicili el representant de l'obligat tributari, el responsable, el retenidor, el dipositarí o el gestor dels béns o drets, o el pagador de les rendes al no resident, sense perjudici del que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

En el cas dels obligats tributaris regulats a l'article 35.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'establir, en les seves normes d'organització específica, l'òrgan competent.»

Sis. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 61, i es renumera l'actual apartat 4 com a 3.

Set. S'introdueix un nou paràgraf b) a l'article 103, i es reordena l'actual paràgraf b) i els restants, amb la redacció següent:

«b) Quan, per qualsevol mitjà, es demanin dades, informes, dictàmens o valoracions a un altre Estat o entitat internacional o supranacional com a conseqüència de la informació prèviament rebuda d'aquests en el marc de l'assistència mútua, pel temps que transcorre des de la tramesa de la petició a l'autoritat competent de l'altre Estat o entitat fins a la recepció d'aquells per l'òrgan competent per continuar el procediment, sense que la interrupció per aquest concepte pugui excedir, per a totes les peticions, els 12 mesos. Aquest termini d'interrupció és independent del que regula el paràgraf a) anterior.»

Vuit. Es modifica l'apartat 4 de l'article 114, que queda redactat de la manera següent:

«4. L'Administració tributària, en virtut del que disposa la normativa sobre assistència mútua, pot sol·licitar de l'autoritat competent d'un altre Estat la pràctica de notificacions de qualsevol acte dictat per l'esmentada Administració tributària.

Les notificacions fetes en un altre Estat a l'empara del que preveu el paràgraf anterior s'han d'acreditar mitjançant la incorporació a l'expedient de la notificació o de la comunicació a l'autoritat competent espanyola de la notificació efectuada per l'esmentat Estat conforme a la seva pròpia normativa. Les notificacions practicades en un altre Estat l'acreditació de les quals es produeixi de la forma prevista en aquest apartat s'han de tenir per vàlidament efectuades.»

Nou. S'introdueix un nou títol VI, amb la redacció següent:

«TÍTOL VI

Actuacions derivades de la normativa sobre assistència mútua

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 198. *Finalitats de l'assistència mútua.*

De conformitat amb el que disposen els articles 1.2 i 177 bis de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'assistència mútua que l'Administració tributària presti o sol·liciti a altres estats o a entitats internacionals o supranacionals pot tenir per finalitat, entre d'altres, l'intercanvi d'informació i la recaptació de crèdits.

Article 199. *Funcions derivades de l'assistència mútua.*

Entre les funcions administratives a les quals es refereix l'article 141.k) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, atribuïdes als òrgans d'inspecció a través de l'article 166 d'aquest Reglament, hi ha aquelles que derivin de la normativa sobre assistència mútua, sense perjudici de les competències que, en relació amb l'esmentada assistència mútua, es puguin atribuir a altres òrgans de l'Administració tributària.

Article 200. *Sol·licituds d'assistència mútua efectuades per altres estats o entitats internacionals o supranacionals.*

Amb caràcter general, les sol·licituds que hagin estat rebudes conforme a la normativa sobre assistència mútua no estan subjectes a cap acte de reconeixement, addició o substitució per part de l'Administració tributària espanyola, llevat que l'esmentada normativa estableixi una altra cosa, sense perjudici de l'esmena que d'aquestes es pugui instar per part de l'esmentada Administració.

CAPÍTOL II

Normes comunes en assistència mútua

Secció 1a Intercanvi d'informació

Article 201. *Formes d'intercanvi d'informació.*

En el marc de l'article 177 ter.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Administració tributària pot facilitar informació a altres estats o entitats internacionals o supranacionals de les següents formes:

a) Amb la sol·licitud d'assistència mútua prèvia de l'autoritat competent de l'altre Estat o entitat, qualsevol que sigui la naturalesa o la finalitat de l'esmentada sol·licitud;

b) De forma automàtica en relació amb determinades categories d'informació i d'acord amb el que disposa la normativa sobre assistència mútua;

c) De forma espontània en compliment de la normativa sobre assistència mútua quan pugui ser útil a l'altre Estat o entitat.

Article 202. Format de la documentació.

Quan en compliment de les obligacions d'assistència mútua l'Administració tributària hagi de proporcionar documentació a un altre Estat o entitat internacional o supranacional, l'autoritat competent espanyola es pot oposar motivadament a aportar la documentació original, llevat que la normativa sobre assistència mútua disposi una altra cosa.

Article 203. Cessió de dades procedents d'altres estats o d'entitats internacionals o supranacionals.

Als efectes de determinar si la informació subministrada a l'Administració tributària a la qual es refereix l'article 177 ter. 2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, pot ser cedida a tercers en els supòsits de l'article 95.1 de l'esmentada Llei o a un tercer Estat o entitat internacional o supranacional, l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de demanar de l'Estat o entitat que va subministrar la informació una autorització per procedir a l'esmentada cessió.

La sol·licitud d'autorització es pot formular en el moment en què se sol·licita l'assistència o amb posterioritat a la recepció de la informació.

No es pot efectuar la cessió referida mentre no s'hagi obtingut l'autorització expressa de l'Estat o entitat internacional o supranacional que va subministrar la informació.

La cessió s'ha d'ajustar als termes que conté l'autorització.

El que disposa aquest article és aplicable sempre que la normativa sobre assistència mútua aplicable no estableixi una altra cosa.

Secció 2a Col·laboració administrativa en matèria d'assistència mútua

Article 204. Tramitació de sol·licituds d'assistència mútua.

1. De conformitat amb l'article 5.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, rebuda una petició d'assistència mútua d'un altre Estat o entitat internacional o supranacional és l'Agència Estatal d'Administració Tributària la competent per al seu compliment, que pot requerir de l'òrgan corresponent, segons l'objecte de l'assistència, la col·laboració necessària. L'esmentat òrgan ha de practicar els tràmits o les actuacions derivades de l'esmentada col·laboració.

2. Quan la col·laboració a la qual es refereix l'apartat anterior consisteixi en el subministrament de dades, informes, dictàmens, valoracions o documents, l'òrgan corresponent al qual es refereix l'apartat anterior ha de remetre l'esmentada informació en el termini màxim de 3 mesos, llevat que la normativa sobre assistència mútua estableixi un termini inferior a 6 mesos per a la prestació de l'assistència. En aquest últim cas, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assenyalar un termini per subministrar la informació no superior a la meitat del que estableix la normativa sobre assistència mútua per donar compliment a l'obligació d'assistir a l'Estat o entitat requeridora.

Si l'òrgan corresponent no es trobés en condicions de respondre a la sol·licitud en el termini establert en el paràgraf anterior, ha d'informar l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, al més aviat possible, dels motius que li

impedeixen fer-ho, així com de la data en la qual considera que pot proporcionar una resposta.

3. Totes les sol·licituds d'assistència mútua a altres estats o entitats internacionals o supranacionals que se sol·licitin conforme a l'article 177 bis.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han de ser tramitades a través de l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de conformitat amb l'article 5.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 205. Tramitació d'informació a l'intercanvi automàtic.

Quan en virtut de la normativa sobre assistència mútua s'hagi de transmetre de forma automàtica determinada informació a un altre Estat o entitat internacional o supranacional, aquesta s'ha de comunicar, en tot cas, a l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per a la seva remissió a l'altre Estat o entitat.

Article 206. Tramitació d'informació a l'intercanvi espontani.

Quan en virtut de la normativa sobre assistència mútua sigui procedent el subministrament espontani d'informació per part de l'Administració tributària a un altre Estat o entitat internacional o supranacional, qualsevol òrgan que disposi d'informació que, conforme a l'esmentada normativa, es consideri d'utilitat a un altre Estat o entitat internacional o supranacional, l'ha de comunicar de forma motivada a l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària als efectes de la seva transmissió a l'Estat o entitat interessats.

Article 207. Mitjans de comunicació entre òrgans.

Les comunicacions necessàries per donar compliment al que disposen els articles anteriors s'han de portar a terme, preferentment, per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, en els termes que estableixen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i la seva normativa de desplegament.»

Article tercer. *Modificació del Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre.*

Es modifica l'article 15 del Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Execució de l'acord.*

1. Una vegada que adquireixi fermesa l'acord, aquest s'ha de comunicar en el termini d'un mes a l'Administració tributària espanyola competent per executar-lo.

2. L'acord ha de ser executat d'ofici o a instància de l'interessat.

3. L'execució de l'acord per l'Administració tributària espanyola competent s'ha de fer mitjançant la pràctica d'una liquidació per cada període impositiu objecte del procediment amistós. Per a la pràctica d'aquesta liquidació s'ha de tenir en compte la normativa vigent en cada període objecte del procediment amistós.

Tractant-se d'impostos en els quals no existeixi període impositiu, l'aplicació de l'acord s'ha de fer mitjançant la pràctica d'una liquidació corresponent en el moment de la meritació de cada fet imposable objecte del procediment amistós.

4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'Administració tributària pot dictar un únic acte que ha de contenir les liquidacions derivades del procediment amistós a fi que la quantitat resultant es determini mitjançant la suma algebraica de les esmentades liquidacions.

5. Quan hi hagi una liquidació prèvia practicada per l'Administració tributària espanyola en relació amb la mateixa obligació tributària objecte del procediment

amistós, l'execució de l'acord ha de determinar la modificació, o si s'escau, anul·lació, de l'esmentada liquidació.

6. En la liquidació resultant de l'execució de l'acord s'han d'exigir els interessos de demora meritats sobre el deute derivat de l'esmentada execució, inclòs, si s'escau, el període de temps que hagi durat la suspensió, sense que s'exigeixin interessos de demora pel temps de tramitació del procediment amistós de conformitat amb el que estableix la disposició addicional primera, apartat 5, del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.»

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogats:

- a) El Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària;
- b) El Reial decret 704/2002, de 19 de juliol, pel qual s'incorporen les modificacions de determinades directives comunitàries sobre assistència mútua en matèria de recaptació.
- c) Totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a, 3a, 8a, 14a i 18a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols, les relacions internacionals, les regles relatives a l'aplicació i eficàcia de les normes jurídiques, sobre hisenda general i deute de l'Estat i sobre el procediment administratiu comú respectivament.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2013, llevat del que disposa l'article tercer, que s'aplica als acords que adquireixin fermesa a partir de l'endemà al de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Les obligacions d'informació establertes a l'article segon, apartats dos, tres i quatre, són exigibles per primera vegada per a la informació a subministrar corresponent a l'any 2012.

Madrid, 15 de novembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO